

Senad Strujić

PUTUJUĆI AFORIZAM

SENAD STRUJIĆ PUTUJUĆI AFORIZAM

Izdavač
Opština Pljevlja

Za izdavača
Mersudin Halilović

Urednici
Zoran Raonić
Branko Banović

Recenzenti
Milorad Joknić
Dejan Miličić

Tehnički urednik
Dragan Paldrmić

Ilustracija na korici
Darko Drljević

Štampa
GPP "Grafičar" - Užice

Tiraž
800

SENAD STRUJIĆ

**PUTUJUĆI
AFORIZAM**

PLJEVLJA 2015.

*Posvećeno unucima
Kerimu i Berinu*

SENAD STRUJIĆ ILITI AFORIZAM KOJI HODA*

(Jedno viđenje sabranih (ne)djela
jednog usmenog spisatelja)

Senad Strujić je sasvim osobena i originalna pojava u našem gradu. Ako pitate bilo koga, ko ga poznaće, a poznaju ga mnogi, ko je taj i šta je taj Strujić svi će smjesta reći: a, to je onaj aforističar! Nasmiješić će se i sa simpatijama citirati neki od njegovih bisera. E, sad kako to: aforističar – a nije objavio skoro ništa. Pa i to je tačno, na prvi pogled paradoksalno kao i mnogi od tih njegovih bisera. Jer, Senad Strujić je usmeni aforističar!

Da, tačno je i to, usmeni aforističar, ali taj je i više od toga. To je živi aforizam, aforizam koji hoda, putujući aforizam. I po tome je drugojačiji od drugih. Ne trči s tim što mu je palo na pamet do prve redakcije kakvih novina, pa da to objavi čitavom svijetu, njemu je dovoljno da jedan čovjek na putu čuje njegovu istinu i da put nastavi odobrovoljen. A znamo još od Andrića da čitaoca (primaoca duhovnih tворевина), treba iznenaditi nečim poznatim. I kao što je svaki trenutak različit, tako je i Senadov aforizam u svakom trenutku različit. Uvijek svjež i aktuelan. Zato

* Ovaj tekst je pisani tri godine prije autorove smrti i skoro četiri godine prije pojave ove knjige, kao recenzija za rukopis, ili zapis poslije iščitavanja, sa kojom je Senad Strujić bio jako zadovoljan, i zato autor ovaj tekst ostavlja u nepromijenjenom obliku.

vjerujem da su najbolji njegovi aforizmi odletjeli u visine, u vazduh, ili put onih kojima su namijenjeni, onima zbog kojih su i nastali, ko će ga znati. Čudni su putevi riječi.

Ako Strujića vidite s nekim da stoji ili šeta, znajte da mu i u tom trenutku govori aforizme. I znajte da će se njegov sagovornik grohotom zasmijati, da će odatle otići vedra lica! Ej, pa malo li je, danas kad je to tako rijetka pojava. Zato su ovakvi „tipovi“ dragocjeni. Trebalо bi biti više Strujića. Ovaj jedan, za sada, je riješio da „presavije tabak“, da sve stavi na papir. Kazivaće on i dalje u svom stilu, usmeno, ali nek se nađe i za one koji do njega ne mogu doći, za one koji ne slušaju no samo čitaju. Pa i za one koji žele provjeriti nešto o sebi. Da, da, o sebi, jer Senad i kad govori o sebi i o drugome, govori o mnogima, ili o svima, a to što skoro uvijek polazi od sebe, samo je izraz poštenja i dokaz da je na pravome putu. Kad ne štedi sebe, zašto bi čuvaо one koji ne štede nikoga sem sebe! I kad šiba po njima to nije iz loše namjere, no samo da ih opomene, da ih navede da pogledaju za sobom, na trag koji za njima ostaje.

Dakle, nije „novi štos“, niti građa za neki aforizam, ali Senad Strujić će objaviti zbirku aforizama. Tek mali dio od onoga što je preživjelo usmenost. Ali, odmah da upozorimo: ovo je tek prva knjiga u sabranim djelima ovoga autora. Biće njih još, naravno, pogotovo kad onaj vjetar koji ih je u prolazu odnio niz svijet, načini pun krug oko zemlje i vrati se. A neće

tako odmah, puno je onih kojima se Strujić obraća.

O vrijednosnim skalama ovaj put nećemo i ne možemo. O tome će se tek pričati i pisati i govoriti. Jer, Strujić praktično tek sad izlazi na književno bojište. Sad će i sam da trpi udarce, direkte i indirekte. On ih šalje u vidu aforizama, dakle legitimno, ali je očekivati da po njemu raspale iz svih oružja i oruđa. Jer otud se ne udara po riječi već po jeziku i onome koji je jezik pokazao. Ali Strujić je uvijek pri struji, pod visokim naponom, pa će biti varnica, biće i novih bljeskova.

Strujić odavno zna da su oni koji su predmet njegovih aforizama „gluvi“ za tu vrstu duhovnog uzleta, zato se on na neki neobičan način obraća onima oko njih i onima oko sebe, i kazuje im to što vidi i čemu bi se svi trebali suprotstaviti, makar i riječju ošinuti ih. On očekuje da bi se ti „strujni“ impulsi mogli od tih tamo odbiti i usmjeriti prema onima kojima su direktno namijenjeni, jer ti ne očekuju da bi ih s te strane „šutologa“ moglo nešto pogoditi. Te Strujine struje, imaju veliki napon a malu jačinu, kao i one u medicinske svrhe što se koriste, one pokreću srce, pa onda i mozak, pa da bi održale dušu... Da bi se zla ruka vratila u prirodni položaj, položaj ruke koja daje a ne koja uzima, a znamo i to da je naše samo ono što smo dali drugima. Zato Strujić ne okoliša, ne pretjeruje s ironijom, jer ironija je i sama pojava koja je u žiži njegovih satiričarskih vizura. Zato kod ovog autora nema ništa izmišljeno niti domišljeno, kako je

to u aforističarskoj praksi uobičejeno, on samo svoj pogled drži malo iskošem malo žmirkav, tek toliko da bi bolje nanišanio gdje hoće i gdje treba.

Kao „jak na jeziku“, a još i dobar sportista, fudbaler, Strujić je na neki način bio predodređen za dobrog satiričara. Bio je dobar dribler, a znamo da je aforizam „dribbling duha na malom prostoru“ (što veli šampion Aca Baljak), tresao je mreže, pred njim su drhtali golmani. Sada riječima trese utvrde, tvrđave, i drhte timovi cijeli, iako se nekada čini da onima gore i onima iza bedema ne može ništa, da ih ništa ne dodiruje. Ali u ovoj igri Strujić nije centarfor, vođa navale, prije bi se reklo da je defanzivac koji u samo-odbrani raspali po lopti koja sasvim neočekivano završi u protivničkom golu. Nekada i zato što je golman izašao puno naprijed pa bude lobovan, dakle – sam kriv. Senadovo oko to ne propušta, ali i ne prašta. Bilo kako bilo, Strujić je uišao u igru, biće struje, biće i golova. Ako ne golova, biće golih, razgolićenih, biće zanimljivo. On ne proziva po imenu i prezimenu, već po (ne) djelima, pa ko se prepozna - Strujić mu nije kriv.

Senad Strujić ne postavlja dijagnoze, on samo otkriva bolešljiva stanja, govori ono što misli, iako je to ovdje uvijek bilo svetogrđe. Zato je bolna istina koju saopštava. Možda i zato njegovi aforizmi nekada kao i da nijesu satirični, više liče na aforizam u onom izvornom, u najširem značenju, u duhu starih mudraca koji su se trudili samo da saopšte neke važne

istine, da daju pouke. Zato on ne pretjeruje u građenju vica, dosjetke, ne pribjegava bespotrebnoj jezičkoj egzibiciji, već jednostavno snima stanja, pojave, ljude, baca posebno svjetlo na nešto na što želi upozoriti. Pa ako znamo čitati između redova, ako u izvjesnoj slici otkrijemo i drugo njen lice, eto nama humora, eto satire. Sami proizvedimo ironiju i preduzmimo ono što je u našoj moći i što takva stvar zaslужuje. Zato su ovi aforizmi nekada suptilnije tvorevine od onih koje obično pod pojmom aforizma podrazumijevamo.

Kod Strujića nekada i obične izreke imaju jak prizvuk satiričnog, i tu sve zavisi najviše od ugla iz koga gledamo mi ostali, kako nam izgleda prostor u kome se gledano nalazi, („Kakav ti je prozor – takav ti je i prizor“). Ali, „kamen po kamen – potok odnese i planinu“, ili „ko se ne zna šaliti – treba ga žaliti“, pa „kakvi stavovi – takvi i darovi“, a u „kradljivog oca – kradljiva i djeca“. Strujić zapaža da „kućni ljubimci zasluzili su kavez“ i da „teško tebi ako budeš odvajao kukolj od kukolja“, itd, itd ... Čitav je niz takvih bisera, koji nekada izgledaju jednostavnii i poznati, ali ko u ovim izrekama ne vidi duboke istine, pa onda i ono što izaziva gorak humor, pa satiru, taj pristaje na sve i neka ga nek se povodi za onim što ga u ravnodušje uvlači, i Strujić mu nije ništa kriv.

Strujić nesporno umije da priča i ispriča, u hodu, u prolazu, u letu reklo bi se, ali kad se to stavi na papir, u fazi obrade aforizma, možda mu po nekad

otupi oštrica, misao ga odvede u zonu racionalnog, po nekad i do ogoljene istine, pa će neko zapaziti kako je ovaj više usmeni aforističar i da u toj zoni treba i da ostane. Ali šta bi sjutra, za jedno 50 ili 100 godina, oni do kojih Senadova „živa riječ“ ne dome-tne, a znamo da treba ostaviti nešto i za buduća neka pokoljenja. Sad sam već došao do jedne „istine“ da je aforizam u suštini samo otrov u koju se umače vrh jezika, i da je zapisan aforizam samo nužno zlo, zdjela u koju će umakati otrovne strijele oni koji nemaju dovoljno otrova pri sebi, i tako nastaviti igru do beskraja. U tom procesu će i ova knjiga, koju već smatram gotovom, imati svoje značajno mjesto.

Kod Senada Strujića preteže kritika ljudskih slabosti, u načelu. Na meti su političari, naravno, jer se kod njih te slabosti najbolje i uočavaju, i oni najčešće dođu u iskušenje da negativnostima podlegnu. Ali više nego vlastodršci, kod njega su na meti i bogataši, ali i mali ljudi sa svojim malim slabostima koje isto tako velike glavobolje donose. Ali Senad uvijek polazi od sebe, što je dokaz iskrenosti ali i mudrosti. On nekad te svoje izričaje rimuje, te nekada liče na epi-grame, jer tako zvonko zvuče i bolje se pamte, pa su onda i sa opravdanjem.

Ne znam koliko će o(p)stati od brojnih aforizama Senada Strujića u ovoj sredini gdje djeluju svjetski prvaci u toj disciplini, i gdje je već sijaset toga na sceni, ali ovaj naš sa svojim prvim rukopisom nastupa kao kakva rezerva, svjež i ubojit, ona rezerva

koja u zadnjim minutama postiže pogotke. Dakle, onaj koji rješava utakmice, koji zapečaćuje sudbine, što bi se reklo. Neka se pripaze oni koji nijesu na mjestu, nijesu čisti!

Strujić je osoba van standarda, i po prezimenu i po sportu, i po svom dvorištu u kome ćete ga zateći sa biljkama i melemima. Sa biljkama koje njeguje i koje nagovara da još koga spase kakve muke. Zato, ako vas što boli ili svrbi, svratite kod dobrog domaćina, on će vam pokloniti živu biljku, da je nosite kući i da je gajite, pa onda i liječite, sebe i druge. Cijena se zna: da se saslušaju dva - tri aforizma, za duhovno pročišćenje i ozdravljenje.

U Pljevljima:
U jesen 2011. godine

Zoran Raonić

I

Aforizam je alternativni
lijek za dušu!

Aforizam koji ne skida prašinu sa istine
– i sam završava u prašini!

Ako ne gledaš istinu kroz prste
– gledaćeš je kroz rešetke!

Ako si potonuo prije plivanja,
pojas za spasavanje ti ne pomaže.

Bez konkurenčije
– Ja sam najbolji!

Bez muke
– ima nauke!

Bez stava su pogodni za saradnju.
Njih upotrebljavaš kako hoćeš!

Bez zalaženja u dubinu
– nema izlaženja na čistinu!

Bježeći od krsta đavo
– pobježe u politiku!

Blago njemu
– pala mu sjekira u politiku!

Bogatstvo bez korijena
– u korov zarasta!

Bolje je s mudrim plakati
– nego s ludim se družiti!

Brak počinje s' proljećem,
nastavlja s' ljetom a s' jeseni zazimi!

Brat bratu
– najbolje oči otvara!

Budan spavaš
– imaćeš teške snove!

Čije su ovce
– pobijeđuje na izborima!

Dok budete nosili moj tabut
neka vam moj život bude – tabu tema!

Da nije bolesne glave
– ni glavobolje ne bi bilo!

Da si čutao
– mudro bi ostario!

Dok koljena ne odereš
– na noge ne staješ!

Dok ne zajašeš samog sebe
– ne znaš koliko si težak!

Druže Tito mi te još kunemo
– što sa tvoga puta ne skrenemo!

Duboko zaronite u život
– tajne su na dnu!

Đavo nit' ore, nit' kopa!
Pa, ko posija zlo?

Đe đavo ne može šta svršiti
– ondje političara pošalju!

Đe su strašila živa
– tu ptice ne pjevaju.

I najveće se kuće obrušavaju
– ako u njima ne sagradiš skromni dom!

Imaš pogodnu turu i dobru guru
– proguraćeš!

Iskrene suze
– ne prave rijeku!

Istina je da nije istina
– ono što je istina!

Iščupaj političaru jezik
– crijeva su mu u stranci!

Izuvezši ono šta treba izuzeti
– i ti si izuzetan!

Između nekorumpiranih i korumpiranih ljekara
moj izbor je – alternativna medicina!

Iz slatkorječivih usta
i gorčina postaje slatka.

Ja – Strujić, sam po sebi sam
– elektronski prenosač opasnih poruka!

Ja navijam za sebe
– uvijek sam navijao za slabijeg!

Kad bi znali šta ja u sebi imam
– dušu bi mi uzeli!

Kad fukara dođe do para
– postaje fakir – fukara!

Kad me budete mrtvog kupali,
to činite dječjim sapunom
– zbog vas mi se ne plače!

Kad na vrbi grožđe rodi
– pošteni će biti u modi!

Kad napustiš sebe
– shvatićeš u kakvoj si ludnici živio!

Kad padne grad na selo
to je elemetarna nepogoda,
ali kad selo padne u grad to je kataklizma!

Kad sam bio mali
vukli su me za uši da porastem,
kad sam porastao
vuku me za uši da budem mali!

Kad te omami – život te i obmane!

Kad saznamo kakvo nam je korijenje
– lišće će da pocrveni!

Kad ti troškovi liječenja prevrše troškove života
– batali liječenje!

Kad umakneš svome tijelu
– pronađi utoчиšte u duši!

Kada pravda ne pomaže
– krivda će ti zasigurno pomoći!

Kakav je prozor
– takav je i prizor!

Kakva čast
– takvo i ogovaranje!

Klin se klinom
– zadobija!

Ko laje na zvijezde
– ima dobar tiraž!

Ko se ne zna šaliti
– treba ga žaliti!

Ko se pita
– njegova je pita!

Ko se s jezika oklizne
– taj u ponor pada!

Ko vina večera
– taj reziluk doručkuje!

Koga su komšije klale
– taj se zmija boji!

Koliko bi pljunuo
– toliko je doušnik blizu!

Kroz smijeh saopštена
– najozbiljnija je istina!

Kupovinom kuće izgubih
– kućne prijatelje!

Lako je dići
– praznu glavu u vis!

Lisica na jeziku je
– pitoma životinja!

Luda vremena! Ako nijesi lud,
ti stvarno nijesi normalan!

Luda vremena,
blago meni kad sam i Ja lud!

Ljubav i parnica traže
– opipljive dokaze!

Ljudi od riječi
– u politici su bez riječi!

Mala djeca ne dozvoljavaju ti da nemaš
– odrasli da imaš!

Malo sjutra, ako misliš da će ono sjutra
– doći već sjutra!

Mediji – med sa žaokom!

Mobilni političari su van dometa
ili su isključili sekretaricu – birajte ih ponovo!

Mi smo načisto
– kad smo u blatu do guše!

More je meka
– za pranje prljavog novca!

Mrvice za vrapce
– jastrebovi da ne ogladne!

Na cijeni su prodani
– više nego odani!

Najlakše je sebi
– popuštati!

Najprije sruši
– pa reci top.

Najvažnije je znati, na dan sudnji
– šta će biti?

Najveća mudrost je
– naći pravu ludost!

Naši ciljevi su jasni,
no nije mi jasno kako da do njih dođemo?

Ne laje zbog sebe
– pas laje zbog džukela!

Ne pripremaj istinu za sebe
– već pripremaj sebe za istinu!

Ne sahranujte me sa jezikom
– sa dušmaninom koji me sahrani!

Ne slušaj one koji bez razloga pričaju
– slušaj one koji sa razlogom čute!

Ne uči ribu da pliva
– ni ribolovca da laže!

Ne zvonite
– imaćeće uvijek otvorena vrata!

Nećeš u politiku
– pljuni pa ostavi!

Nedodirljiv sam
– ja sam Strujić!

Nemaš dlake na jeziku
– imaćeš lisice na rukama!

Nije bitno da l' ti posao ide od ruke
– bitnije je kog' držiš ispod ruke!

Nije isto živjeti da bi živio
– i živjeti da bi preživio!

Nije slijep onaj bez vida
– no onaj bez vidika!

Od političke baze
– hvata me kiselina!

Od sita zavisi
kakva je pita!

Ode u politiku!
– a kud će đavo do u svoj rod!

Odrasli su đeca
– naduvana godinama.

Onaj što ne zna šta će sam sa sobom
– zasigurno zna šta će sa drugima!

Onaj koji stalno bleji
– miran je kao ovca!

Onaj koji ne gleda odakle oblaci dolaze
– uvijek je mokar!

Osipa ti se stado!
– ti brav ostade!

Ostajte ovdje
– ako nemate gdje!

Pametan zna kako da riješi
– a mudar kako da izbjegne problem.

Pametni pišu
– a političari pamte!

Pas laje
a kučka olajava.

Pijevac koji se okreće kako vjetar duva
– na vrh kuće stoji!

Pijevac pjeva rano ujutru.
Kad su kokoške budne ne smije da pisne!

Pogled sa visine
– uzročnik niskih udaraca!

Političar bi od jalove krave tele izmamio
– a da ne izmami od teleta glas!

Politička alhemija od čovijeka napravi prdalo
a od baljege – lizalo.

Politički ključić
– gvozdena vrata otvara!

Politika i đavo za učinjenu uslugu
– traže ti Dušu!

Politika jeste lijepa
– ali je, bogme, i pogana!

Pravi se lud da bi
– pametno odradio posao!

Probleme pod tepih
– tepih kroz prozor...

Ptičice propjevaju zoram
– kokoške čekaju da ih pjevac probudi!

Put od djeteta do čovjeka tjelesni je rast
a od čovjeka do djeteta duhovni je put!

Rđav ključ otključava
– vrata koja škripe!

Sa visine
– napadaju strvinari!

Sin ne liči na mene
– pa se dobro slažemo.

Snijeg zaobilazi Pljevlja
– neće ni on da se prlja!

Sreću, i u igrama na sreću
– treba zaslužiti.

Sve duši
– sem duše!

Sve u životu – sem života
– treba shvatiti ozbiljno!

Svi za Jednoga
– Jeden uzima za sve!

Šteta što drug Tito nije bio gospodin,
a bio je!

Što je humus za cvijeće
– to je humor za ljude!

Taj koji mirno spava
– zasigurno ne remeti snove drugima!

Taj koji ne zna šta će sam sa sobom
– obično zna šta će sa drugima!

Tek dotjerani do ivice,
nešto naučimo o sebi!

Ti koji se preko nači obogate
– njima i svane!

Ti isti koji su ti vlast dali
– dušu će ti uzeti!

To što oprostiš sebi
– oprosti i drugima!

To ti je to,
poslije Tita –Tito!

Toliko su se slizali
– da su se izlizali!

Tuđe hoćemo
– svoje ne damo!

U kradljivog oca
– kradljiva i djeca!

U mutnim vremenima baci pravdu niz rijeku
– nek protekne vrijeme za žalbu!

U mutnoj vodi
– prepira se samo prljav novac!

U tami i zadnjica svica je
– svijetlost!

Ukoliko nemaš brata
– majka ti ga je rodila!

Umjesto za pjevanje i igranje
– mi čula koristimo za otkucavanje!

Vjeruj u pazar onih
– koji neće prodati sebe samoga!

Vuk si na jeziku
– očekuj lisice na rukama!

Za dobrim džipom
– korupcija se diže!

Zavodljiv zov
– najbolji mamac za lov!

Zbog troškova sahrane
– ne isplati se umrijeti!

Zbog palih s Marsa
– pametni bježe na Mars!

Znajući kakva su nam braća
– ja sinu ne napravih brata!

Život je najozbiljnija
– neozbiljna igra!

II

Aforizam ima ljekovito dejstvo za čitaoca
a štetno za stvaraoca!

Aforizam je humor od bola do bola,
plač od smijeha do smijeha!

Aforizam je najdjelotvornija vakcina
– protiv besmislice!

Ako je aforizam šejtanski posao
– aforističari su šejtani nad šejtanima!

Ako je tama u vama
– džaba vam sunce, sijalica, svijeća ...

Ako ne osjećaš toplinu mjeseca
– lipiće te sunčanica!

Besmisao života
– život sa smislom!

Besposlen pop – novokomponovane
bogataše i komuniste – krsti!

Besposlen
– nema vremena za korisno!

Bez brata
– nema ni zanata!

Bez obraza – obraza mi
– u obraz se zaklinju!

Bez pameti
– sole drugom pamet!

Bez stava i mišljenja
– izmišljeni za političko mišljenje.

Bezbojni su bezbrojni!

Bićete pročitani
– ako ne čitate!

Bolja je tuđa kokoš nosilja
– nego svoje jaje mućak!

Bistri ne otkrivaju
– svoje izvore!

Blještavost munje
– ne osvjetjava puteve!

Bogomolje prave oni koji Boga osjećaju u sebi
– i žele da ga približe tebi!

Bolan se pita
– a zdrava ne možeš najesti!

Bistri ne otkrivaju
– svoje izvore!

Bolja je unča politike
– nego sto milja pameti!

Bolje je dobar politički glas
– nego zlatan pas!

Bolje je ništa
– nego svašta!

Bolje je sjutra kokoš
– nego danas jaje!

Brak je bistra rijeka
– koju mute pritoke!

Budale kuću zidaju
– političari ih dobijaju!

Bukva si
– naslonićeš se na čovjeka!

Cjepidlaka
– dlaka u jajetu!

Crnogorci i lubenica ležeći sazrijevaju
– spolja zazelene, a unutra pocrvene!

Čim politiku ujedeš
– ona te repom ošine!

Čim se dičim
– na vas ličim!

Čist račun
– ne računa na ručak!

Čoporativnima
– društvene jasle su po mjeri!

Čovijek se veže zbog jezika
– a goveče zbog rogova!

Čuvaj se!
Čuvarev čuvar je skriven!

Da bi namjestio kapu na glavu,
ono šta držiš ispod pazuha metni među noge!

Da bi se hrast podigao iz žira
– žir treba da padne sa vrha hrasta!

Da bi se odvojio od čutanja
– pronađi samoću!

Da nema političkog nosa
– travu bi pasao!

Daj bože da me oružje izda
– kad mi za njim najveća potreba bila!

Daj, Bože meni što ja vama želim
– a ne daj Bože vama što vi meni želite!

Danas samo aveti
– smiju da imaju pameti!

Davljenik se za slamku hvata
– da i nju na dno povuče!

Dobar savjet
– zaslužuje pametno uho!

Debelokošci – gulikože!

Debeo zlatni lanac oko vrata
– tanka glava!

Debeo pas – mršav spas!

Dobrostojeći ne žele
– da revolucija ponavlja!

Dijete je lična karta roditelja!

Dok sebe ne očistiš iznutra,
sam ne znaš koliko je spoljni svijet zagađen!

Dokolica – najteža prikolica!

Domaće životinje u druženju sa gazdom
– podivljaju!

Dotjerani do ivice
– osjete težinu zadnjice!

Duhovna nemaština
– najteža sirotinja!

Duša ka čistoći stremi
– a glina se tijelom hrani!

Duša sreću dijeli
a đavo čorbu!

Duša vam je okovana
– u vaše “JA”.

Džaba pereš zube
– kad ti je jezik prljav!

Đavolu u paklu
– pakleno nije!

Đe je cvijet tu je med.
Đe je med – tu je medvjed!

Đe je parada tu nema
– ni para ni rada!

Đe loču tu i laju!

Đecu, budale, poštene i pijane poslušaj
– istinu govore!

Đubretar, usred đubreta
– za druge poslastice ne zna!

Grešni ste ako zbog materijalnog siromaštva
– dušu okrivite!

1949. u Pljevljima tri plesna podijuma,
a 2009. godine dva plesna para!

Hrani drugog hvalom
i bićeš uvijek hvaljen!

Hranite one koji druge hrane
– vječno ćete biti siti!

Hvala nije prazna priča!

Ispod uspješne žene
– leži neuspješni muškarac!

Iz godine u godinu, iz dana u dan kakoćemo
– šta ćemo i kako ćemo!

Izgleda kao Tarzan
– naše gore balvan!

Izgovor – dogovor sa slabostima!

Izvinjavam se izuzecima
– izuzetno poštujem pravila!

,,Ja“ je – samo od sebe gore!

Jagoda je trešnja
– kad se naježi!

Jajara – bez jaja!

Jedino u politici važi:
bolje je imati nego umjeti!

Jezičak kad pretegne jezičinu
– vaga vladanja je tačna!

Kad mu muha pod rep uđe
– ponaša se kao muha bez glave!

Kad napustiš sebe
– shvatićeš zašto i drugi bježe od tebe!

Kad ne budeš sebe volio
– pružićeš mogućnost da te drugi vole!

Kad ne pitate
– odgovor ne rješava problem.

Kad sam bio mlad, žena me je držala
ispod ruke da joj ne pobjegnem,
a sad kad sam ostario
drži me da joj ne padnem!

Kakvi stavovi – takvi i darovi!

Kad operete ruke od života
– osjetiće sramotu življenja!

Kad osjeti jaja – ženka kakoće
– a u nedostatku jaja, kukuriče!

Kad ostaneš bez ljudskovine
– prazna si ljuska!

Kad ostaneš bez sebe u sebi
– teško tebi!

Kad progovori tišina
– izvire istina!

Kad sam imao dobar vid, slabo sam gledao
– sad kad imam slab vid, dobro gledam!

Kad se svojih krila držite
– dugo letite!

Kad sebe zaboraviš
– tada ćeš i drugih da se sjetiš!

Kad shvatite da ste okruženi neprijateljima
– postajete sebi prijatelj!

Kad si zao gledalac prošlosti
– bićeš saučesnik zla u budućnosti!

Kad ti je knjiga od glave starija
– pametno stariš.

Kad ti je okolina blesava
– teško je imati zdrav razum!

Kad ti je srce ispred razuma
– ne stiže se u cilj!

Kada za svim žudiš
– ti sve i izgubiš!

Kako ćemo kraj sa krajem – teško.
A kako ćemo na kraju bez kraja – još teže!

Kako ćemo? Lako ćemo!
– Lako ćemo! A kako ćemo?

Kad nemaš dlake na jeziku
– preko noći očelaviš!

Ko dođe u politiku prav
– izađe kriv!

Ko ne vjeruje sam sebi

– taj povjerovaće drugima!

Ko od varnice i dima bježi

– život će ga spaliti!

Ko u ploču – ko u klin

– kao poslanici u skupštini!

Kod “nebeskog naroda”

– na cijeni su srpski visokoletači!

Koga želiš da sahraniš
– oduzmi mu vlast!

Koliko je crno iza nokta
– toliko je i svijetla obraza!

Koliko loja
– toliko lojalnosti!

Komunizam je postao i opstao zahvaljujući
– ljudskim ušima!

Komunizam je za manjine bio – vrt
a za većinu – ZOO vrt!

Konzervativan duh palanke
– hermetički je zatvoren!

Krava žvaće da preživa
a čovjek žvaće da uživa!

Kuća prijatelja
– nikad nije daleko!

Kućni ljubimci
– zaslužili su kavez!

Lakše mi je danju miješati beton
– nego noću listati plafon!

– Laskavci – kukavci!

Ledeni osmijeh opasniji je
– od sante leda!

Luda vremena! Ako je neko lud
– budi mu drug.

Ljut kao ris, nije za savez
– taj je za kavez!

Manu koju posjeduješ
– ne kritikuj kod drugoga!

Materijalisti je pamet u očima
– a bogastvo u ušima!

Mi smo TITOVI
– TITO je nas ...

Mijenjala ne mijenjala košuljicu
– zmija ostaje zmija!

Miš kad krila dobije
– preobrazi se u Šišmiša!

Muška ljubav je podložna pokoravanju
a ženska vladanju!

Na kraju svih krajeva, svi požele
– kraj u rodnom kraju!

Na mamac pohlepe
– naivni se lijepe!

Nacionalizam
– samonagazna mina!

Nadmene ne mogu da svarim
– nadimaju me!

Naduvani čovjek i balon
– streme u visine!

Najbolji kontrolor priče
– šutnja!

Najopasnije su pitome gljive
– blizu otrovnih!

Najosvetoljubivija je poniznost!

Najsigurni put u sigurnost
– siromaštvo želja!

Najteže je samog sebe
– svariti!

Najteže posljedice ostavlja
– sudar sa svojom glavom!

Najudobniji jastuk za spavanje je poštenje.

Nakon sudbonosnog DA
– slijede godine i godine, da ... da ...

Napeto uho proizvodi
– zastrašujući echo!

Ne budi glasan
– bićeš efikasan!

Ne dozvoli da te pohlepa
– pohlepa!

Ne držim jezik za zube
– imam protezu.

Ne izgovaraj
– svoje izgovore!

Ne razvijaju jufke razvijene
– već vješte ruke!

Ne talasaj – plutaj – doplivaćeš!

Ne traži sebe u drugima
– izgubićeš druge u sebi!

Ne vjeruj sreći kad je pored tebe
– vjeruj kad je u tebi!

Ne zagađuj sebe sobom!

Ne zalijevaj nevolju tugom
– izničiće nova!

Ne znam da ništa ne znam
– zbog toga sve znam.

Nekad mlad i lijep
– sad samo lijep!

Nemaš kapu, a imaš jezik
– najebo si!

Nepogrešivi najčešće grijesni!

Nijesam siguran da je Trojanski konj postojao,
ali sam siguran – da je Veliki Konj!

Ništa staro – pod suncem!

Neprijatelji su sastavni dio
– tvog odabranog društva!

Nesvučene budale
– pametne svukoše!

Nevoljno govorimo o volji za moć!

Nije bitno da l' ti je ruka od zanata
– bitnije ko ti je tata.

Noj nosi najveća jaja, zbog velikih očiju
– gura glavu u pijesak!

Nojevi glavu iz pijeska
– Nojeva barka je na vidiku!!!

Obećanje
– predizborni radovanje!

Obgrlite život sa obje ruke
– u smrtnom ste zagrljaju!

Obim duše određuje
– veličinu životnog kruga!

Od svih u godini
– najблиži mi je mjesec na nebu!

Odvoj od usta
– imaćeš puna usta!

Okamenjen najiskrenije plače!

Onaj koji ne smije ni da prdne
– taj poprđuje!

Onaj koji čera mak na konac,
ni kroz iglene uši u politiku ne može uči.

Onaj koji govori kratko
– živi dugo.

Onaj koji je ispao iz gnijezda
– taj poletjeti neće.

Onaj koji puši travu
– taj ne muze kravu!

Onaj koji se ne bavi sam sa sobom,
– bavi se tobom!

Onaj koji rovi
– taj uzorati neće!

Onaj koji sebe ne poznaje
– jeftino se prodaje!

One koje cijenimo
– te mrzimo!

Oni bez medalja
– najčešće zveckaju medaljama.

Oni koji sve rade, da ne rade
– spremni su, svašta da urade!

Ono što nudimo sebi
– krijemo od drugih.

Opijken životom
– opijum sa najtežim posledicama!

Osamljenost je kolektivna krivica!

Oslanjajući se na drugog
– i sam sebi postadoh slamka spasa.

Ostavi se vrtoglavice
– vlastitoj glavi se okreni!

Organ upravljanja u braku,
nalazi se u...gaćama!

Pade nam mrak na oči
zbog onih koji se obogatiše preko noći!

Pametan pamti sve
– sem godina starosti.

Pametan se s gorom sastaje
– a glup sa čovjekom.

Pametni bjega od svog ega!

Pauk – đavo i političari
– vlast nad muvama imaju!

Pijanac vidi ono čega nema
– a budala ono što se ne vidi!

Pijevac kljuca koku u glavu
– da joj izbjije iz glave da će je oženiti!

Pisanje je dobro
– razmišljanje je još bolje!

Plašljivi drhte – od hrabrosti!

Pogana usta
– zbog pogana jezika!

Pohlepa za vlašću
– zadojena je strašću.

Plitki traže
– duboke džepove!

Političar dlaku mijenja
– vlast nikako!

Političar političaru
– oči ne vadi!

Političari se svađaju
– glupi zbog toga plaču!

Politička vlast
– ima dva kraja!

Politika traži one bez obraza
– da govore u ime obraza!

Politika i religija biraju prazne ljude
– da ih napune svojom ideologijom!

Politika je kao cijepanje drva,
ako ne znaš gdje treba udariti
– obiće ti se o glavu!

Ponos na ponosnog
– nevolju navlači!

Politika je kvarljiva roba
– sa neograničnim vijekom trajanja!

Politika zna što je pravo
– ali hoće kako joj je milo!

Politike i zlobe
– nikad neće nestati.

Pomoću duboke i plitka rijeka se
– u more ulijeva.

Posao sa vezom
– baš je bez veze!

Postoje dvije vrste budala,
(ne)svučene budale i budale koje svlače!

Pošto ukrao
– pošto - zašto i prodao!

Poznajem vas kao svoj džep!
Moj džep je prazan.

Prašnjav je zaslužio
– štap preko leđa!

Prežaliti ne mogu
– to što me žale i živa i mrtva!

Prije podne Lada – Niva i politika
– posle podne Lada – njiva i motika!

Prije ulaska u brak
– razvedi se od života!

Prosjak mrzi prosjaka
– domaćin oba!

Pun trbuh i prazna duša
– prizivaju miša!

Pljevlja su postala predgrađe
– Guka!

Računate dobro
– na mene ne računajte!

Ratari se zarotiraše u rotare!

Riječ je opekotina
– najvećeg stepena!

Roditelji su u meni duboko
– zakopani!

Samilost je krst
na koji se razapinju dušebrižnici!

Sipao je samo u svoju čašu
– a umro je žedan!

Samostalni zidari grade našu budućnost
bez građevinske dozvole.

Saopštiš li to što ti je na umu
– naći će te otegnutog na drumu!

Sikterušu popij sam
– u društvu, gorča je!

Samoća je
– moje odabranou društvo.

Sjedi na svoje mjesto,
tako ćeš omogućiti i drugima
– da sjednu gdje treba.

Sjaj bez tamne pozadine potamni!

Skakanjem sa vrha na vrh
– ne stiže se na vrh planine!

Skakavci su oko tebe,
skakutanje ti ne pomaže!

Sklopismo brak
– utonusmo u mrak!

Slijedeći znakove
– ja zalutah u slijepu ulicu!

Slijepac se ogleda
– u tuđem ogledalu!

Slijepac vodi slijepca
– oba odoše u politiku!

Strah je
– zaštićeni svjedok izdaje!

Sudar sa svojom glavom
– proizvodi najteže posljedice!

Sudije, vještaci i advokati postadoše familija.
Mi još ne tražimo izuzeće!

Sunce koje isijava iz tebe
– ne zalazi!

Svečano polaganje temeljca
– obično završava u rupi!

Suzdržan
– društvu prijatan.

Sve ono što je sa mjerom
– ne treba mjeriti!

Sve što će ti se zbiti
– to ti je u biti!

Svjetlost munje
– ne osvjetjava puteve!

Sve što nebo zasije
– na zemlji nikne!

Šalji luda u vojsku
– za njim neprijatelj plače!

Šta će nam oči
– kad se ne možemo viđeti!

Štedi riječi, besplatne su
– a mogu i da te skupo koštaju!

Što je čovjek lošiji
– sve bolji đip vozi!

Što je daleko od očiju
– daleko je i od nesporazuma!

Što je duži brak
i čutanje je sve duže i duže...

Što je nos zemlji bliži
– život je sve draži!

Što pas laje, to vjetar ne nosi.
– Provjerite?!

Što planiraš za sjutra
– to danas učini!

Što se više baviš drugima
– više si okružen đavolima!

Švedski sto, komunistička sofa
– svakom prema potrebama!

Taj što na vrh brda stoji
– zlatna brda obećava!

Taj koji ne kliče
– taj i ne nariče!

Taj koji ne vjeruje sebi
– prevarit će i druge!

Taj koji vidi zvijezde kroz rešetke
– nema prepreke!

Tama je meka
– za sjajne aforizme!

Tašta dok se ne otegne
– zet se ne protegne.

Tek bijen zna kako
– boli istina!

Ti koji naglas čitaju
– pročitani su!

Ti koji ne rade ništa
– oni rade svašta!

Ti koji nemaju keca u rukavu
– ostadoše kratkih rukava!

Tim se dičim
– što na vas ne ličim!

TITO je naš
– Titanik!

To je muka!
Tvoja greška – greška i unuka!

To što vam duša donese
– niko ne može da vam odnese!

Toliko je zla u vama
– koliko ga drugom poželite!

Toliko smo truhli
– snijeg pored puta je crvljiv!

Trač je zvuk
– brži od svjetlosti!

Trbuš nema uši
– ali zato ima halapljiva usta!

Trčim da se istrčim,
neću da mi „baj-pas“ – bude spas!

Trka za uživanjem
nema srećan završetak.

Trnovita je to kupovina,
kad ružom – ružičnjak kupiš!

Trpajući probleme pod tepih
– tlo pod nogama izgubih!

Tuđim rukama
– zmije ne hvataj!

U braku gubiš slobodu i vlast
– a kao protivvrijednost dobiješ ženu!

U laži su kratke noge, a dug jezik
– leti od usta do usta!

U ljubavi i u igrama na sreću
– što više ulažeš, više i gubiš!

U mutnim vremenima
– bistrina je nepoželjna!

U nedostatku unutrašnjeg sadržaja
– spoljašnost predstavlja vrijednost!

U politici biti ili se sa rđom ljubiti
– isto ti se hvata!

U poniznosti bogatog
– ogleda se njegovo duhovno bogatstvo!

U prepirci, sebe od drugih
– ne razlikuješ!

U prvom redu, oni iz prvog reda
– prvi su na redu!

U stalnom monologu
– ti postaješ bolji i od sama sebe!

U životu, kao i u šahu,
rezultat gledaj u narednom potezu.

Uho je najbolji mušterija – jeziku!

Ukoliko se prepozname
– to nije slučajno, tužite me!

Um prodaj – Dušu daruj!

Upleteni u svoju mrežu
– život pauka visi o koncu a čovjeka o novcu!

Usvajanjem zakona o zaštiti slijepih miševa
– političari zažmuriše!

Uzmi ono što treba uzeti
– ostaće i drugome!

Vaša životna greška – je smrt!

Vlastito ogledalo
– mane zamaglijuje!

Veliki prohtjevi gutaju
– sitna zadovoljstva!

Vjeruj mi: ima đavola bez rogova
i budala bez praporaca!

Vlast i vatra
– spaljuju sebe i sve oko sebe!

Vatra vatru ne peče!

Vlastito ogledalo
– mane zamagljuje!

Voda svašta opere
– do pogana jezika!

Vrag vragu
– do vraga nek ide!

Za dobrim konjem, prašina se diže.
Zbog praštine ne volim da sam konj!

Za dušu rđa
– ne prianja!

Za razliku od šaha
– u životu crni imaju prednost!

Zadnjica
– životna stranputica.

Zajednica sa Bogom
– traži jednog svjedoka!

Zatvoren žirant
– ne vraća tuđe rate!

Zavist, laž i mržnja su poslastice
– koje goje neodgojene!

Zbog proteze,
protivnik sam teze – zub za zub!

Zbog tereta ludosti
– mudri postaju bogati budalaštinama!

Zlo i dobro idu ruku pod ruku
– sam odluči kome ćeš dati ruku!

Želja mi je bila put oko svijeta.
Sad kad sam ostario, moja želja je
– život bez svijeta!

Žena i vino!
Kad ti je najljepše bacaju te na leđa!

Žena se uzda u plač
– a političar u laž!

Živa je istina
– da na groblju nema mrtvih!

Život gledaš kroz svoje "Ja"
– obična si Ja –Ja – ra!

Život je dječija tabla,
piši – briši, briši – piši!

Život je kratka staza
– od sebe do sebe!

AFORIZAM KAO MIŠLJENJE

Ako je čovjek našao sebe u nečemu što je duhovno dobro, onda se za Senada Strujića može reći da je on taj koji je smisao svog razmišljanja našao u aforističnom iskazu. Vjerovatno to čini iz ljubavi i smisla za prepoznavanje suštine mudrosti, duboko shvatajući značenje onog aforizma da „u svijetu misli aforizam najduže sjaji“. Strujući je jedan od ne velikog broja aforističara koji je prepoznao suštinsko značenje ovog književnog i filozofskog žanra, tražeći u njemu i dajući mu misaonost i filozofski način promišljanja, prožet poslovičnim mudrostima iz života. Poenta njegovog aforizma jeste da pred čitaoca ili slušaoca postavi zadatak da se zamisle, da tragaju za kreativnim mišljenjem, da razmišljaju izvan zahtjeva običnog života i svakodnevice. U tome uspijeva da i u običnom životu i među običnim ljudima pronađe velike misli kojima demantuje mišljenje da su one samo privilegija velikih ljudi.

Svaki njegov aforizam je domišljaj za sebe, nezavisan od nekog šireg konteksta a samim tim sa jasno naznačenom porukom koja daje osobenost sentence. Aforizam Strujića je zbijena i jezgorvito smislena formula brojnih tema. To je mini komentar u kome ne izostaje i duhovita potka kojom se nadopunjuje data misao koja postaje provokativna maksima saopštена filozofskim stavom o čovjeku, svijetu i životu.

Aforizam je Strujiću osnovno sredstvo komuniciranja, na ulici, u kafani, u svakodnevnom životu. Autor je uspješno zaodjenuo u humorističku formu neke priče iz svakodnevice a koje su u vezi sa onim što se osjeća, što narod misli i doživljava, čime iskaže kritički odnos prema društvu, svijetu i čovjeku.

Sa malo riječi on uspijeva da zbijeno, bogato značenje misaonih iskri učini svevremenski aktualnim i zanimljivim. Pokazao je da je aforizam domišljaj čiji se sjaj može prepoznati i pravilno protumčiti dužim iščitavanjem. Predmet njegovog aforizma su vlastoljupci, silnici, prelivode, bezosjećajci, oholi ljudi, beskrupulozni, smiješni likovi, korumpirane spodobe, potkuljivci, ljudi lažnih i duplih standarda. Sve njih cilja aforizam brzo, efikasno, ubojito, sa osjećanjem gorčine.

Kreacijom aforizama dotiče sve ljudske gluposti i izopačenosti. Zamišljeni likovi su mu sponovi, sociopate, ohlokrate, političari, stranačke vođe, koji su čvrsto učaurenici u svoju privatnu ljušturu i iz nje, kako veli Sart u Zamku, pomaljaju glave samo kada su u pitanju njihovi interesi. U njegovojoj gravitaciji duha figurira uzbuđenje i stalno izražena želja da uhvati onu nit na kojoj čovjek iskazuje sve svoje mane i slabosti...

Strujić nije do sada imao svoje knjige, a mogao ih je davno imati, ali iz osjećaja odgovornosti ostao je zamišljen nad svojim aforizmima koje je dogradivao, brusio i izoštravao njihovu strijele, tragajući za

pravom formulom ljudskih gluposti, lakomosti i vlastoljublja. Pred njegovim veličanstvom aforizam dugo je glaćao svoje misaone iskre i profilisao ih žanrovske u stilu koji izoštrava efektno dejstvo kod čitaoca.

Ovom zbirkom aforizama Strujić daje značajan prilog aforističkom izrazu Crne Gore i širenju horizontata slobode kritičke javnosti.

Okusiti slast ove aforističke zbirke moguće je aktivnim čitanjem i tumčenjem, čime se čitalac uvjerava u pronicljivost i iskustvo autora stečeno u jednom vremenu bogatom temama za ironiju i satiru, vremenu duhovne, političke, ekonomске globalizacije i krize koju stvara čovjek.

Iz njegovih aforizama može se zaključiti da je autor fasciniran sindromom mudrosti i riječi kojima se čovjek oslobađa svih pritisaka, bilo onih koji su proizvod unutrašnje strane ličnosti, bilo socio-psiholoških stanja kroz koje čovjek prolazi, zarobljen strahom na putu postizanja većeg nivoa građanske svijesti i demokratije. Njegovi aforizmi su fragmentarno pripovijedanje koje u cjelini ima značenje, mada su mu i aforizmi pojedinačno svaki slika životnog mozaika. To je svojevrsna karikaturna dimenzija društvenih anomalija i gluposti i surove realnosti, saopštenih kolokvijalnim jezikom.

Poenta Strujićevbog aforizma ne pretenduje na duhovitosti već na poslovično kazanoj misli sa naglašenom porukom sadržanoj u njegovom aforizmu: „Nikuda nećemo stići ako ne dođemo sebi“.

Iščitavanjem aforizama Senada Strujića stiče se utisak da je riječ o odgovorno građenom humorističkom aforističkom tlu. Misao nastala u doba pune zrelosti autora, zbog čega i ima dugo opstajanje, radi čega najviše i zavrijeđuje štampanje.

Milorad Joknić

MUKE SA RAVNOTEŽOM I DOBROM NAMJEROM

Nakon slušanja i prisluškivanja, nakon čitanja u rukopisu (uskoro: nadam se i u knjizi,) prilježnom slušaocu Strujićevih aforizama - nameće se autorova tendencija dobre namjere i ideja dobra uopšte. U osnovi većine domišljaja i korzirajućih aforizama Senada Strujića nedvosmislen je napor da se svijet učini boljim, a to umom i jezikom - nije jednostavno. Strujić nalazi način da bolji svijet prizove, tako što će ogoliti pojedinca, političara, karijeristu, epizodistu... što će ogoliti Nikoga i Ništa. Pri tom ne štedi ni vlast ni podanika; ni Tita, ni rod rođeni... pri čemu naravno ima simpatije i za jedne i za druge.

...Slamku spasa za čovjeka i za čovječanstvo, Strujić nalazi u zdravom razumu, sposobnom da razgoliti istinu i da je saspe sagovorniku u lice. Pri tom Strujić instiktivno ili dobrim vaspitanjem, vodi računa o „ravnoteži među zvezdama“, uvažavajući strpljenje slušalaca na pljevaljskom korzou – ne želeći da se svrsta ni na jednu stranu (korzoa) ni na jednu tribinu (navijača) ni na jednu (političku) stranu.

Tako Strujić udara i lijevo i desno, i dolje i gore - aforističkom batinom koja je iz aforističkog raja izašla. Sticajem životnih okolnosti, koje je Strujić nago-vijestio u grupi intimnijih aforizama – Strujićevi pri-lozi iz raja, posthumno ulaze u knjigu, koju izdavaču preporučujem za objavljivanje.

Dejan Miličić, izvod iz recenzije

SADRŽAJ

Zoran Raonić:	
SENAD STRUJIĆ ILITI AFORIZAM KOJI HODA.....	7
AFORIZMI I.....	15
AFORIZMI II.....	55
Milorad Joknić:	
AFORIZAM KAO MIŠLJENJE.....	141
Dejan Miličić:	
MUKE SA RAVNOTEŽOM I DOBROM NAMJEROM.....	145

*Izdavanje i štampanje ove knjige
obezbjedili su:
Rudnik uglja AD - Pljevlja
i Opština Pljevlja*

CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-9940-512-08-8
COBISS.CG-ID 27267856

Senad Strujić je rođen u Pljevljima 4. marta 1954. godine. Osnovnu školu i gimnaziju učio je u Pljevljima a Pravni fakultet je završio u Podgorici 1978. godine i iste godine se zapošljava u Rudniku uglja u Pljevljima, kao diplomirani pravnik. Cio radni vijek je proveo u Rudniku, na raznim odgovornim poslovima. Bio je svestran sportista, posebno fudbaler. Za FK „Rudar“ je odigrao mnoge utakmice, počev od pionirskog i kadetskog pa sve do omladinskog i prvog tima. Vojni rok je služio u Postojni, gdje je zaslužio priznanje *Primjeran vojnik*.

Senad je cio život bio odan sportu, volio je ples i dobru knjigu, lijepu, mudru i duhovitu riječ, pa je svaki dan počinjao i završavao aforizmima, koje je „prosipao“ svuda oko sebe. Po tome je bio poznat u rodnim Pljevljima, koja bez prijeke potrebe nikada nije napuštao, i gdje je i preminuo 23. novembra 2014. godine. Za sobom je ostavio suprugu Selmu i sina Harisa, snahu Azru i unuke Kerima i Berina.

Iza Strujića su ostali bezbrojni aforizmi, koje nekada nije ni zapisivao, jer mu to i nije bio krajnji cilj, već ih je darivao prijateljima, poznanicima, kolegama, slučajnim saputnicima, svima s kojima bi bio u društvu. Objavljuvao ih je u listovima i novinama, govorio na književnim večerima, na radiju i televiziji, a pri kraju života je pripremao knjigu, koju, na žalost, nije stigao da objavi. Kao višegodišnjem učesniku u programima Dana humora i satire „Vuko Bezarević“, Savjet te manifestacije je odlučio da u svojoj ediciji objavi ovu njegovu zbirku aforizama. Knjigu za štampu su priredili i uredili njegovi prijatelji, pljevaljski aforističari, na osnovu nedovršenog rukopisa i dostupne pisane zaostavštine.